

Μάθημα 5ο

Η είσοδος στην Εκκλησία - Το κερι

Τα παιδιά κατέβηκαν με γέλια τα σκαλιά της Εκκλησίας. Τους άρεσε αυτό το καινούριο παιχνίδι. Έτσι μπορούσαν να μάθουν ένα σωρό πράγματα στην ξαδελφούλα τους, χωρίς να την κάνουν να νιώθει «άσχετη».

- Από τώρα ό,τι κάνουμε θα το λέμε φωναχτά και θα το εξηγούμε, είπε ο Θανάσης. Σύμφωνοι;

- Σύμφωνοι, αλλά ό,τι δεν ξέρει ο ένας, θα το συμπληρώνει ο άλλος χωρίς να κάνει τον έξυπνο, διευκρίνισε η Κωνσταντίνα.

- Πάμε! Φώναξε ενθουσιασμένη η Λι. Αρχίζω εγώ. Για να σας δω, τι χάλια είναι αυτά; είπε και έκανε πως τους φτιάχνει τα ρούχα και τα μαλλιά.

Στο τέλος τους τράβηξε τη μύτη. Μόλις πήγαν να γελάσουν, τους είπε «δασκαλίστικα»!

- Σοβαρότητα. Μην χασκογελάτε μέσα στην Εκκλησία!

- Ανεβαίνουμε τα σκαλιά και κάνουμε τον σταυρό μας στην είσοδο. Έχουμε έρθει επίσκεψη στο σπίτι του Θεού, συνέχισε ο Θανάσης.

Έκαναν τον σταυρό τους και μπήκαν.

- Μόλις μπούμε πηγαίνουμε στο παγκάρι, αυτό το ξύλινο έπιπλο που έχει αραδιασμένα πολλά κεριά και μια σχισμή για να ρίχνουμε τα χρήματα που δίνουμε για να πάρουμε τα κεριά. Αυτά τα χρήματα χρησιμοποιούνται στην αγορά κεριών, στη συντήρηση του Ναού και στο φιλανθρωπικό έργο της Εκκλησίας, όπως μας έχει πει ο πατήρ Ιγνάτιος.

Τα παιδιά έριξαν τα χρήματά τους και πήραν κερι. Το άναψαν αμίλητα, το έβαλαν προσεκτικά στομανουάλι και έπειτα έκαναν τον σταυρό τους κοιτώντας το.

- Κάθε φλογίτσα είναι μια προσευχή, ψιθύρισε η Κωνσταντίνα. Όπως λάμπει και πάει ψηλά η φλογίτσα, έτσι πάει και η προσευχή μας στον Θεό.

- Κάθε αναμμένο κεράκι είναι και μια θυσία, ακούστηκε από πίσω η φωνή του πατέρα Ιγνατίου, που τους παρακολουθούσε από απόσταση χαμογελώντας.

Λιώνει το κερί αλλά δεν χάνεται. Ένα μέρος τρέχει λιωμένο προς τα κάτω. Έν μέρος γίνεται φλόγα, ζέση και φως για τους γύρω του και μένει εδώ. Το τρ το μέρος γίνεται φλόγα και καπνός που ανεβαίνει ψηλά, στον Θεό. Όπως τ σώμα του ανθρώπου, που θα φθαρεί και θα γυρίσει στο χώμα, ενώ η ψυχ του θα ανέβει ψηλά σαν τις προσευχές του.

- Και γιατί ανάβουμε το ένα κερί από το άλλο και δεν το ανάβουμε με σπρίτ μόνοι μας; Τόλμησε να ρωτήσει η Λυδία, που της άρεσε να παίζει με τα σπρίτ κι όλοι την μάλωναν, γιατί είναι επικίνδυνο.

- Καλή ερώτηση, είπε ο Θανάσης εντυπωσιασμένος. Δεν την είχα σκεφτεί.

- Το κερί βρίσκεται στην κηροθήκη ξαπλωμένο μαζί με τα άλλα κεριά, απάντησε ο Θείος. Το χέρι μας το σηκώνει, το ανάβει από τα άλλα και το στήνει όρθιο να καίγεται και να φωτίζει. Έτσι μας σηκώνει ο Χριστός και μας κρατά όρθιους και λεβέντες να αγωνιζόμαστε στη ζωή, να προσευχόμαστε

και να φωτίζουμε τους γύρω μας. Να μην φοβόμαστε να σταθούμε όρθιοι και να λιώσουμε λάμποντας. Αλλά, δεν μου λέτε, έκανε ο Χριστός μας ιδιαίτερα;

Τρία κεφαλάρια γύρισαν και τον κοίταξαν απορημένα.

- Καλά, αυτό τώρα που κολλάει; Σκέφτηκε ο Θανάσης, που δεν καταλάβαινε τα παπασίτικα αστέρια.

Η Λυδία δεν «το» 'χε πιάσει» κοιτούσε αμήλητη.

- Τι ιδιαίτερα, πάτερ; Απάντησε γελώντας η Κωνσταντίνα, που της άρεσαν αυτές οι απότομες στροφές στα λόγια του Θείου. Ο Κύριός μας δεν έκανε φρονησιπλήρια σε κανένα, όλους μαζί τους είχε τους μαθητές Του και όποιος άλλος ήθελε, Τον ακολουθούσε και Τον άκουγε.
- Ακριβώς. Κι ούτε σε εμάς είπε «Διαβάστε μόνοι σας το Ευαγγέλιο, προσευχηθείτε και θα σωθείτε». Μόλις ξεκίνησε το έργο Του έφτιαξε εκκλησία, μια ομάδα μαθητών που βοηθούσε ο ένας τον άλλο, άκουγαν τα λόγια Του και Τον συνόδευαν. Στις δυσκολίες στήριζε ο ένας τον άλλο και κάθε τι που ρωτούσε ή έκανε ο ένας, βοηθούσε όλους τους άλλους. Μέχρι σήμερα το ίδιο γί-

νεται. Όλοι μαζί είμαστε η Εκκλησία του Χριστού, όλοι μαζί προσευχόμαστε και αγωνιζόμαστε. Ατομική σωτηρία δεν υπάρχει, ούτε ιδιαίτερα μαθήματα του Χριστού προς κάποιον ξεχωριστό.

- Για το κεράκι μιλούσαμε, ψιθύρισε η Λυδία, που είχε ξαναμπερδευτεί.
- Ένα κεράκι μπορεί να ανάψει εκατοντάδες άλλα κεράκια γύρω του με τη φλόγα του. Έτσι και ένας χριστιανός μπορεί να μεταδώσει τη φλόγα του Χριστού γύρω του και η ζωή του να φωτίσει και να ζεστάνει πολλούς. Όμως, όταν παίρνουμε το κεράκι μας, δεν το κρατάμε όρθιο να το ανάψουμε μονάχο. Τι κάνουμε; Σκύβει το κεράκι μας να πάρει φλόγα από το διπλανό του. Ταπεινώνεται, κάνει υπακοή, ρίχνει τον όρθιο εγωισμό του, για να μπορέσει να σταθεί έπειτα όρθιο και φωτεινό και να προσφέρει τη φλόγα με την σειρά του.
- Πω, πω, είπε ο Θανάσης, πόσα πράγματα μας μαθαίνει ένα κεράκι.
- Και πολλά άλλα, και πολλά άλλα. Αν σκεφτείτε, θα βρείτε και άλλα πολλά.

Ερωτήσεις για συζήτηση

- Ας σκεφτούμε όλοι μαζί, παιδιά, για να βοηθήσουμε. Ποιους άλλους συμβολισμούς μπορούμε να βρούμε στο ανάμμα του κεριού;
- Τι άλλο μπορεί να μας διδάξει;
- Από πού προέρχεται το κερί;
- Πότε άλλοτε ανάβουμε κεράκια ή λαμπάδες;

Δραστηριότητα

Επίσκεψη στο κηροπλαστείο της Ιεράς Μητροπόλεώς μας.

Οι Άγιοι μας εξηγούν

Το κερί, κατά τον Άγιο Συμεών Θεσσαλονίκης:

- 1 Συμβολίζει την καθαρότητα της ψυχής μας, γιατί είναι παρασκευασμένο από καθαρό κερί μέλισσας.
- 2 Επίσης την πλαστικότητα της ψυχής μας, μια και εύκολα πάνω του μπορούμε να χαράξουμε ο,τιδήποτε.
- 3 Ακόμη τη Θεία Χάρη, επειδή το κερί προέρχεται από τα άνθη που ευωδιάζουν.
- 4 Επιπλέον συμβολίζει τη θέωση, στην οποία πρέπει να φτάσουμε, επειδή το κερί ανακατεύεται με τη φωτιά και της δίνει τροφή.
- 5 Και το φως του Χριστού, επίσης, δείχνει, καθώς καίει και φωτίζει στο σκοτάδι.
- 6 Και τέλος, συμβολίζει την αγάπη και την ειρήνη που πρέπει να χαρακτηρίζουν κάθε χριστιανό, επειδή το κερί καίγεται όταν φωτίζει, αλλά και παρηγορεί τον άνθρωπο με το φως του μέσα στο σκοτάδι.

